

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia wymogów pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań

- Normy prawne, na których podstawie Komisja nałożyła obowiązek zapłaty nie zostały przez nią wskazane i określone, a ich zastosowanie nie mogło zostać przez Rumunię przewidziane. Rumuńskie państwo nie mogło przewidzieć ani być świadome, zanim nie otrzymało pisma Komisji, obowiązku udostępnienia budżetowi Unii żądanej kwoty. Ponadto Rumunia podnosi, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji i nałożenie obowiązku zapłaty na Rumunię, pięć lat po zajściu okoliczności faktycznych i pomimo wniosków Komisji z dialogu prowadzonego w tym okresie z organami rumuńskimi, ta instytucja Unii Europejskiej naruszyła uzasadnione oczekiwania państwa rumuńskiego w przedmiocie braku po jego stronie obowiązku zapłaty cła dotyczącego omawianych operacji tranzytu.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2015 r. –Niderlandy/Komisja

(Sprawa T-501/15)

(2015/C 346/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i H. Stergiou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji [wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/1119]
- w zakresie, w jakim dotyczy to korekty finansowej w wysokości 336 064,53 EUR (za rok 2009), 403 863,66 EUR (za rok 2010) i 230 786,49 EUR (za rok 2011), dokonanej przez Komisję Europejską w związku z uznaniem przez nią obowiązującego systemu sankcji za zbyt łagodny,
- w zakresie, w jakim dotyczy to korekty finansowej dokonanej w związku z niepełną kontrolą 3 wymogów SMR w 2009 r. (1 597 182 EUR, 15,53 EUR i 358,20 EUR), 4 wymogów SMR w 2010 r. (1 630 540,68 EUR i 6 520,50 EUR) i 4 wymogów SMR w 2011 r. (1 631 326,51 EUR), w zakresie w jakim dotyczy to uznania przez Komisję Europejską, że Niderlandy naruszyły wymóg SMR 8; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) nr 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 4076) (Dz.U. L 182, s. 39).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 24 rozporządzenia (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ i art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom -, że niderlandzki system sankcji jest zbyt łagodny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom i niezgodnie z zasadą pewności prawa -, że Niderlandy przeprowadziły niepełną kontrolę wymogu podstawowego w zakresie zarządzania 8 (zwanego dalej „SMR”), o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Strona skarżąca podnosi przy tym, że Komisja błędnie uważa, że niderlandzki system sankcji nie spełnia wszystkich wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 21/2004⁽³⁾ i w ww. art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. 2004 L 5, s. 8, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 42, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-502/15)

(2015/C 346/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie dotyczącym Królestwa Hiszpanii oraz;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.